

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
RT I 1996, 13, 240

Veeseaduse muutmise ja täiendamise seadus

Vastu võetud 24.01.1996

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 8. veebruari 1996. a.
otsusega nr. 680

I. Veeseaduses (RT I 1994, 40, 655) tehakse järgmised muudatused ja täiendused:

§ 1. Paragrahvi 7 2. lõige muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"(2) Avalikult kasutatavate veekogude nimekirja kinnitab keskkonnaministri ettepanekul Vabariigi Valitsus. Nimekirja ei lülitata:

- 1) ühe kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluta seisuveekogu;
- 2) mitme kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluta seisuveekogu pindalaga vähem kui viis hektarit;
- 3) vooluveekogu valgalaga vähem kui 25 km² ning sellel asuvat paisjärve."

§ 2. Paragrahvi 8 1. lõige muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"(1) Vee erikasutuseks peab kasutajal olema tähtajaline luba ja võõra maa kasutamise korral ka maaomaniku nõusolek."

§ 3. Paragrahv 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 9. Vee erikasutusõiguse tekkimine ja lõppemine

(1) Vee erikasutusõigus tekib vee erikasutusloa alusel. Vee erikasutusloa koostisosa on saasteluba.

(2) Vee erikasutusloa on tähtajaline ja sellega määratakse vee kasutamise lubatud maht, tingimused ja kord ning veekasutaja õigused ja kohustused. Kui vee erikasutusega on hõlmatud üheaegselt mitu veekogu, määratakse erikasutuse lubatud maht ja tingimused ühtse veekasutusloaga veekogude ökoloogilise tasakaalu tingimusi järgides.

(3) Vee erikasutusloa kirjalik taotlus esitatakse veekasutuse asukohajärgsele loa väljaandjale. Loa väljaandmiseks vajaliku taotlusmaterjali koostab taotleja oma kulul.

(4) Kui vee erikasutus toimub võõral veekogul, peab erikasutuse taotleja saama veekogu omanikult eelneva nõusoleku või sõlmima temaga lepingu, välja arvatud käesoleva seaduse paragrahvis 13 sätestatud juhul.

(5) Vee erikasutusloa väljaandja või keskkonnaminister võib nõuda loa andmisele eelnevat keskkonnaekspertiisi või loa kehtivusaja jooksul objekti audiitorkontrolli vee erikasutusloa taotleja või objekti valdaja kulul.

(6) Vee erikasutusloa andmisel arvestatakse vee kasutamise võimalust ühisveevärgi ja kanalisatsiooni kaudu. Kui kasutatav veevaru on piiratud, tagatakse esmajärjekorras elanike ning tervishoiu-, hoolekande-, õppe- ja kasvatusasutuste joogi- ja olmeveevajadus, samuti toiduainetööstuse veevajadus.

(7) Vee erikasutusloa ei anta, kui veevarud on piiratud ja ei ole tagatud vee säästlik kasutamine, vee kaitse reostamise ja liigvähendamise eest, veekogu kaitse risustamise eest ning vee-elustiku kaitse ja kui ohustatakse teisi majandusobjekte.

(8) Vee erikasutusloa tühistamise aluseks on käesolevas seaduses ja veekasutust ning -kaitset reguleerivates muudes õigusaktides sätestatud nõuete täitmata jätmine, sealhulgas vee erikasutusloa taotlemisel esitatud väär või eksitav teave, samuti järelevalveasutuste ettekirjutuste täitmata jätmine.

(9) Vee erikasutusloa väljaandja määrab ning erikasutusloa andmise ja tühistamise korra kehtestab keskkonnaminister."

§ 4.Paragrahv 10 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 10. Kallasrada

(1) Kallasrada on kaldariba avaliku veekogu ja avalikuks kasutamiseks määratud veekogu ääres ning asub kaldavööndis. Kallasraja laiust arvestatakse lamekaldal keskmise veeseisu piirjoonest ja kõrgkaldal kaldanõlva ülemisest servast, lugedes viimasel juhul kallasrajaks ka vee piirjoone ja kaldanõlva ülemise serva vahelist maariba.

(2) Kallasraja laius on:

- 1) laevatatavatel veekogudel 10 meetrit;
- 2) teistel veekogudel 4 meetrit;
- 3) suurvee ajal, kui kallasrada on üle ujutatud, 2 meetri laiune kaldariba, mida mööda võib vabalt ja takistamatult veekogu ääres liikuda.

(3) Kallasraja kasutaja ei tohi kallasraja kasutamisega kahjustada kaldaomaniku vara."

§ 5.Paragrahv 11 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 11. Tasu vee ja veekogu kasutamise eest

(1) Veekogu avalik kasutamine on tasuta, kui seadusega ei ole sätestatud teisiti.

(2) Vee erikasutus on tasuline, välja arvatud:

- 1) vee võtmine põllumajandusliku maa niisutamiseks;
- 2) vee võtmine tiigikalakasvatuse tarbeks;
- 3) vooluveekogu tõkestamine tõkestusrajatisega;
- 4) vee võtmine isikliku majapidamise tarbeks põhjaveest ja veekogu omanikule kuuluvast veekogust. Isikliku majapidamise tarbeks saadavat vett ei tohi edasi müüa vee erikasutuse eest tasumata."

§ 6.Seadust täiendatakse paragrahviga 11¹ järgmises sõnastuses:

"§ 11¹. Vee erikasutuse eest tasumise kord

(1) Vee erikasutuse tasust laekub 50% Keskkonnafondi ja 50% erikasutuse koha järgse valla või linna eelarvesse, välja arvatud käesoleva paragrahvi 8. lõikes sätestatud juhul. Piiriveekogude puhul laekub erikasutuse tasu Keskkonnafondi.

(2) Kohaliku omavalitsuse volikogu võib teha tasusoodustusi või vabastada vee erikasutusloa valdaja linna- või vallaeelarvesse laekuva tasu ulatuses.

(3) Vee kasutamine erikasutusloata tasustatakse erikasutuse viiekordse hinnaga. Viiekordne erikasutuse hind tasutakse ka erikasutusloaga lubatud kogusest rohkem kasutatud vee eest.

(4) Vee erikasutuse eest tasutakse neli korda aastas igale kvartalile järgneva kuu 25. kuupäevaks.

(5) Vee erikasutuse tasu koguvad riiklikud keskkonnateenistused, kes jaotavad laekunud tasu linna- ja vallaeelarvete ning Keskkonnafondi eelarve vahel.

(6) Vee erikasutuse eest tähtjaks tasumata jätmisel on isik kohustatud maksma viivist ööpäevas 0,15 protsenti tasumisele kuuluvast summast.

(7) Kui kasutaja on vee erikasutuse eest jätnud määratud tähtjaks tasumata, nõuab keskkonnateenistus tasumise tähtjast kolme kuu möödumisel võlasumma ja viivise sisse kohtu korras.

(8) Vette ja pinnasesse (suublasse) saasteainete viimise eest tasutakse saastekahju hüvitise seaduse (RT I 1994, 1, 2) alusel.

(9) Vee erikasutuse tasumäärad kehtestab Vabariigi Valitsus. Vee erikasutuse tasu arvutamise ja tasumise korra ning jaotumise kohalike eelarvete vahel kehtestab keskkonnaminister."

§ 7.Paragrahv 12 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 12. Veeuringud ja põhjaveevarude kinnitamine

(1) Teadusliku uurimistöö ja järelevalve eesmärgil veeuringute tegemist või kontrollproovide võtmist veekogust ja põhjaveest ei saa maa või veekogu omanik keelata.

(2) Põhjaveehaarde eeluuringuid korraldab keskkonnaminister ja neid finantseeritakse Keskkonnafondist.

(3) Põhjaveelarude hindamine ja veeuringud vees või pinnases olevate saasteainete koguste määramiseks, looduskeskkonna seisundi kontrollimiseks ja vee erikasutusloa koostamiseks tehakse keskkonnaministri kehtestatud korras.

(4) Põhjaveehaarde rajamisel tootlikkusega üle 500 m³ ööpäevas tuleb eelnevalt uuringutega määrata põhjaveearu.

(5) Põhjaveeuuringuteks on juriidilisel ja füüsilisel isikul vajalik põhjaveeuuringute litsents. Litsents väljastatakse Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud korras.

(6) Põhjaveelarude, sealhulgas mineraalveelarude määramiseks, uuringute ja ekspertiisi korraldamiseks moodustatakse põhjaveekomisjon. Põhjaveekomisjoni põhimääruse ja koosseisu kinnitab keskkonnaminister. Põhjaveelarud kantakse riiklikku registrisse keskkonnaministri otsuse alusel."

§ 8. Paragrahvi 13:

1) 1. lõige muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"(1) Olmevesi on joogiks ja teisteks olmevajadusteks kasutatav vesi, mille kvaliteedinõuded kehtestab sotsiaalminister. Olmeveekasutust võib kohalik omavalitsus üldistes huvides piirata.";

2) täiendatakse 4. lõikega järgmises sõnastuses:

"(4) Veekogu omanikult ei pea nõusolekut saama või temaga lepingut sõlmima omavalitsus, kes omab või valdab käesoleva seaduse jõustumise ajal töötavat olmeveehaaret voolu- või seisuveekogust. Selle omavalitsuse kasuks seatakse kasutusvaldus vee erikasutusõigusele, mis on kitsendatud olmevee võtmisele ja veekogu hooldamisele.";

3) täiendatakse 5. lõikega järgmises sõnastuses:

"(5) Käesoleva paragrahvi 4. lõikes nimetatud kasutusvaldusest tulenevaid õigusi ja kohustusi teostab veehaaret omava või valdava omavalitsuse poolt määratud isik. Veekogu omanik ei tohi nõuda tasu kasutusvalduse seadmise eest ega takistada õiguse teostamist.";

4) täiendatakse 6. lõikega järgmises sõnastuses:

"(6) Olmeveehaardesse kuuluvate veekogude nimekirja kinnitab keskkonnaminister veehaarete kaupa."

§ 9. Paragrahvi 14 5. lõige tunnistatakse kehtetuks.

§ 10. Paragrahvi 17 4. lõige muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"(4) Maa, maaparandussüsteemi või tehnorajatise omanikule tasub vooluvee tõkestamisega tekitatud kahju tõkestusehitise omanik. Tõkestusehitisega kalavarudele tekitatud kahju hüvitus kantakse Keskkonnafondi."

§ 11. Paragrahvi 18:

1) pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 18. Veeliiklus";

2) 1. lõiget täiendatakse järgmise tekstiga:

"Veekogul veesõidukiga liiklemise keelu või liikluskiiruse piirangu kehtestab omavalitsuse ettepaneku alusel maavanem. Nimetatud volitus ei laiene laevatatavatele veekogudele.";

3) 3. lõiget täiendatakse järgmise tekstiga:

"Veete tõkestamine on lubatud ainult paadisillaga ja tähistatud kalapüünisega. Veete lubatud tõkestamise ulatus paadisillaga ja tähistatud kalapüünisega on kuni üks kolmandik veete laiusest.";

4) paragrahvi täiendatakse 3¹. lõikega järgmises sõnastuses:

"(3¹) Veesõidukite ja sadamate kasutamise nõuded ning veeliikluseeskirjad kehtestab Vabariigi Valitsus."

§ 12. Paragrahvi 23 täiendatakse 4. ja 5. lõikega järgmises sõnastuses:

"(4) Veekaitse nõuded maaparandussüsteemide ehitamisel ja ekspluateerimisel kehtestab keskkonnaminister.

(5) Vee kvaliteeti kahjustava tegevuse mõjupiirkonnas on vee kvaliteeti kahjustavat tegevust korraldav isik kohustatud jälgima vee seisundit."

§ 13. Paragrahv 25 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 25. Jäätmete heitmine veekogusse või paigutamine põhjaveekihti

(1) Ohtlikke jäätmeid ei tohi heita veekogusse ega paigutada põhjaveekihti.

(2) Inertseid jäätmeid ja täitematerjale võib veekogusse heita või põhjaveekihti paigutada Keskkonnaministeeriumi kehtestatud korras. Omavalitsuse haldusterritooriumil olevale veekogule annab selleks loa omavalitsus, teistele veekogudele Keskkonnaministeerium."

§ 14. Paragrahv 26 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 26. Veekogu valgala kaitse

- (1) Veekogu valgala ei tohi reostada naftasaaduste, kemikaalide, jäätmete ja muude reoainetega.
- (2) Väetiste, reoveesetete ja silomahla laotusnormid ning tehnoloogilised abinõud reostuse vähendamiseks valgalal kehtestab keskkonnaminister.
- (3) Joogiveeallikaks, lõheliste kudemis- või elupaigaks oleva veekogu või muul põhjusel vee kvaliteedi kaitseks erinõudeid vajava veekogu avalikku kasutamist või vee erikasutustingimusi võib kitsendada keskkonnaminister."

§ 15. Paragrahvi 27 1. lõige muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"(1) Veekogu jääkatet ei tohi reostada ega risustada naftasaaduste, kemikaalide, jäätmete ja muude reoainetega."

§ 16. Paragrahv 28 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 28. Veehaarde sanitaarkaitseala

- (1) Veehaarde sanitaarkaitseala on olmevee võtmise kohta ümbritsev maa- ja veeala, kus vee omaduste halvenemise vältimiseks ning veehaarderajatise kaitsmiseks kitsendatakse tegevust ja piiratakse liikumist.
- (2) Veehaarde sanitaarkaitseala ulatus, välja arvatud käesoleva paragrahvi 3., 4. ja 5. lõikes sätestatud juhud, on:
 - 1) 50 m puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi ühe puurkaevuga;
 - 2) 50 m puurkaevude rea teljest mõlemale poole, 50 m rea äärmistest puurkaevudest ja puurkaevude reas puurkaevude maa, kui vett võetakse põhjaveekihi kahe või enama puurkaevuga;
 - 3) 200 m veevõtukohast ülesvoolu, 50 m allavoolu ning 50 m veevõtukohast mõlemale poole mööda veekogu kaldaga risti tõmmatud ja veevõtukohta läbivat joont, kui vett võetakse vooluveekogust;
 - 4) veekogu akvatoorium koos 90 m laiuse kaldavööndiga, kui vett võetakse seisuveekogust.
- (3) Sanitaarkaitseala ei moodustata, kui vett võetakse põhjaveekihi alla 10 m³ ööpäevas ühe kinnisasja vajaduseks. Sellise veevõtukooha hooldusnõuded põhjavee kaitseks kehtestab keskkonnaminister.
- (4) Keskkonnaminister võib vähendada veehaarde sanitaarkaitseala:
 - 1) kuni 10 meetrile, kui vett võetakse alla 10 m³ ööpäevas ja kasutatakse ühisveevärgi vajaduseks;
 - 2) 30 meetrile, kui vett võetakse üle 10 m³ ööpäevas ja põhjaveekiht on hästi kaitstud.
- (5) Sanitaarkaitseala võib ulatuda kuni 200 meetrini veevõtukohast, kui vett võetakse põhjaveekihi üle 500 m³ ööpäevas. Sellise sanitaarkaitseala piirid kehtestab veehaarde projekti alusel keskkonnaminister.
- (6) Veehaarde sanitaarkaitseala moodustamise ja projekteerimise korra kehtestab keskkonnaminister. Nimetatud kord sätestab ka omavalitsuse informeerimist veehaarde sanitaarkaitseala moodustamisest."

§ 17. Seadust täiendatakse paragrahviga 28¹ järgmises sõnastuses:

"§ 28¹. Kitsendused veehaarde sanitaarkaitsealal

- (1) Põhjaveehaarde sanitaarkaitsealal laiusega kas 30 m või 50 m on majandustegevus keelatud, välja arvatud:
 - 1) veehaarderajatiste teenindamine;
 - 2) metsa hooldamine;
 - 3) heintaimede niitmine;
 - 4) veeseire.
- (2) Põhjaveehaarde sanitaarkaitsealal laiusega kas üle 30 m või üle 50 m rakendatakse ranna ja kalda kaitse seadusega (RT I 1995, 31, 382) ranna ja kalda kasutamiseks sätestatud kitsendusi.
- (3) Voolu- ja seisuveekogude veehaarde sanitaarkaitsealal rakendatakse:
 - 1) käesoleva paragrahvi 1. lõikes sätestatud kitsendusi Kirde-Eesti ja Narva linna veehaardel Narva jõel ning Tallinna linna veehaarde osas Ülemiste järvel koos 90 m laiuse kaldavööndiga;
 - 2) ranna ja kalda kaitse seadusega ranna ja kalda kasutamiseks sätestatud kitsendusi teistel veekogudel ja Tallinna linna veehaarde käesoleva lõike punktis 1 nimetatata veekogudel.
- (4) Veehaarde omanik või valdaja võib keelata veehaarderajatise teenindamisega mitteseotud isikute viibimise veehaarderajatise seadmetel ja veekogu akvatooriumi osal, mis jääb veehaarde sanitaarkaitsealasse.
- (5) Käesoleva paragrahvi 1. lõikes sätestatud kitsendustega veehaarde sanitaarkaitsealal ei ole kallasrada."

§ 18. Paragrahvi 29 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"(1) Vee kaitsmiseks hajureostuse eest ja veekogu kallaste uhtumise vältimiseks moodustatakse veekogu kaldaalal veekaitsevöönd.

(2) Veekaitsevööndi ulatus ning majandustegevuse kitsendused veekaitsevööndis sätestatakse ranna ja kalda kaitse seadusega."

§ 19. Paragrahvi 30 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"Veehaarde puurkaevu või puuraugu rajamise, konserveerimise või likvideerimise korra kehtestab keskkonnaminister."

§ 20. Paragrahvi 31 täiendatakse 3. lõikega järgmises sõnastuses:

"(3) Veehaarde sanitaarkaitsealal on maavarade kaevandamine keelatud."

§ 21.6. peatüki pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"Veevarude arvestus, veeseire ja veekasutuskava".

§ 22. Paragrahv 36 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 36. Veevarude arvestus

(1) Veevarude arvestust peetakse andmete pikaajaliseks hoidmiseks ja väljastamiseks vee hulga, taseme, kvaliteedi, kasutamise ja kasutajate kohta.

(2) Veevarude arvestust peetakse riiklikus registris veekatastrina riiklike registrite asutamist, kasutuselevõtmist, pidamist ja likvideerimist reguleerivas õigusaktis sätestatud korras."

§ 23. Paragrahvi 37:

1) täiendatakse 4. lõikega järgmises sõnastuses:

"(4) Veeseiresüsteem töötab üldistes huvides. Vaatluspunktide nimekirja, kinnisasja omaniku informeerimise korra ja vaatluste programmi kinnitab keskkonnaminister.";

2) täiendatakse 5. lõikega järgmises sõnastuses:

"(5) Kinnisasja omanik ei tohi vaatluspunkti kahjustada, kasutuskõlbmatuks muuta ega keelata vaatlejate juurdepääsu vaatluspunktile päikesetõusust päikeseloojanguni ka siis, kui see asub omaniku poolt piiratud ja tähistatud maal.";

3) täiendatakse 6. lõikega järgmises sõnastuses:

"(6) Kinnisasja omanikul on õigus saada informatsiooni tema kinnisasjal toimunud vaatluste tulemustest."

§ 24. Paragrahv 38 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 38. Vee kaitse ja kasutamise kavandamine

(1) Vee kaitse ja kasutamise abinõud kavandatakse planeeringuga.

(2) Keskkonnaministril on õigus nõuda vee kaitse ja kasutamise kavandamist majanduspiirkondade, veehaarete või valgalade kaupa planeerimis- ja ehitusseaduses (RT I 1995, 59, 1006) sätestatud korras.

(3) Majanduspiirkondade ja veehaarete vee kaitse ja kasutamise kavandamist finantseerib vee erikasutaja."

§ 25. Paragrahv 39 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 39. Vastutus veeseaduse rikkumise eest

Veeseaduse ja vee kasutamist ning kaitset reguleerivate muude õigusaktide rikkumise eest kohaldatakse distsiplinaar-, haldus-, tsiviil- või kriminaalvastutust."

§ 26. Seadust täiendatakse paragrahviga 39¹ järgmises sõnastuses:

"§ 39¹. Veeseaduse rikkumisel tekitatud kahju hüvitamine

(1) Põhjaveekihi või veekogu kahjustamisel on juriidilised ja füüsilised isikud kohustatud kõrvaldama tekitatud kahjustuse või selle uuesti tekkimise ohu ja informeerima sellest kohe kahjustuse asukohajärgset keskkonnateenistust ning kohaliku omavalitsuse täitevasutust. Kahjustuse suuruse määramisega kaasnevad kulud kannab kahjustuse tekitaja.

(2) Kui süüdlane ei asu kohe kahjustust kõrvaldama või ei täida järelevalveasutuse poolt tehtud sellekohast ettekirjutust, võib riiklik keskkonnateenistus määrata kahjustust kõrvaldama kolmanda isiku koos kõrvaldamisega seotud kulude sissenõudmisega süüdlase käest.

(3) Vee kasutuskõlbmatuks muutmisel hüvitab rikkuja rikitud veehulga erikasutuse tasu viiekordses ulatuses."

§ 27. Seadust täiendatakse paragrahviga 39² järgmises sõnastuses:

"§ 39². Juriidilise isiku vastutus veeseaduse rikkumise eest

(1) Juriidilise isiku poolt vee võtmise eest vee erikasutusloata, kui see luba oli nõutav - määratakse rahatrahv kuni 10 000 krooni.

(2) Juriidilise isiku poolt vee erikasutusloas sätestatud nõuete rikkumise eest, kui samalaadse rikkumise eest on aasta jooksul tehtud järelevalveasutuse ettekirjutus rikkumise vältimiseks - määratakse rahatrahv kuni 50 000 krooni.

(3) Juriidilise isiku poolt naftasaaduste, kemikaalide ja muude ohtlike ainetega põhjaveekihi või veekogu saastamise eest, kui see oluliselt halvendas põhjaveekihi või veekogu looduslikke omadusi - määratakse rahatrahv kuni 100 000 krooni.

(4) Käesoleva paragrahvi 1.-3. lõikes nimetatud õiguserikkumise asjades on asja arutamise ja karistuse määramise õigus riikliku keskkonnateenistuse juhatajal, Looduskaitse Inspektsiooni peadirektoril, Mereinspektsiooni peadirektoril ja halduskohtunikul.

(5) Riikliku keskkonnateenistuse juhatajal, Looduskaitse Inspektsiooni peadirektoril ja Mereinspektsiooni peadirektoril on õigus käesoleva paragrahvi 1.-3. lõikes nimetatud õiguserikkumise asjades määrata rahatrahv kuni 10 000 krooni, sellest suuremat rahatrahvi võib kohaldada ainult halduskohtunik.

(6) Kui füüsiline isik, tegutsedes juriidilise isiku nimel või huvides, rikkus veeseaduses kehtestatud nõudeid, võib selle rikkumise asjas kohaldada karistust füüsilisele ja juriidilisele isikule samaaegselt selleks ettenähtud sanktsiooni piires.

(7) Juriidilise isiku õiguserikkumise asja menetlus toimub käesoleva seaduse paragrahvides 39², 39³ ja haldusõiguserikkumiste seadustikus (RT 1992, 21, 396; RT I 1995, 76-78, 1345; 83, 1441; 1996, 3, 56 ja 57) ettenähtud korras."

§ 28. Seadust täiendatakse paragrahviga 39³ järgmises sõnastuses:

"§ 39³. Haldusõiguserikkumise protokollide koostamine

(1) Käesoleva seaduse paragrahvis 39² sätestatud haldusõiguserikkumiste kohta võib protokollide koostada õigusaktiga sätestatud korras volitatud järelevalvetöötaja.

(2) Käesoleva paragrahvi 1. lõikes toodud haldusõiguserikkumise protokollis näidatakse:

- 1) protokollide koostamise aeg ja koht ning selle järelevalveasutuse nimetus ja aadress, kelle nimel protokoll koostatakse;
- 2) protokollide koostanud isiku ametinimetus ning ees- ja perekonnanimi;
- 3) haldusõiguserikkujaks olnud juriidilise isiku nimetus ja aadress ning tema pädeva esindaja ametikoht, ees- ja perekonnanimi;
- 4) haldusõiguserikkumise koht, aeg, kirjeldus ning rikkumisega põhjustatud materiaalse kahju ulatus;
- 5) viide käesoleva seaduse paragrahv 39² lõikele, mida rikuti ja mis näeb ette vastutuse selle õiguserikkumise eest;
- 6) haldusõiguserikkumist tõendavad materjalid, nagu tunnistajate seletused, ekspertiisid, analüüsid või teised asja lahendamiseks vajalikud materjalid;
- 7) haldusõiguserikkuja seletus ja teade, et haldusõiguserikkujale on selgitatud tema õigust kasutada õigusabi.

(3) Protokollile kirjutavad alla selle koostanud isik ja õiguserikkuja esindaja. Kui õiguserikkuja esindaja keeldub protokollile alla kirjutamast, teeb protokollide koostaja sellesse kande protokollile allakirjutamisest keeldumise kohta. Protokollile lisatakse õiguserikkuja esindaja kirjalikud märkused protokollide kohta."

§ 29. Paragrahv 40 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"§ 40. Vee kasutamise ja kaitse riiklik järelevalve

(1) Järelevalvet vee kasutamise ja kaitse üle, välja arvatud vee terviseohutus, teostavad riiklikud keskkonnateenistused, Looduskaitse Inspektsioon ja Mereinspektsioon.

(2) Järelevalvet vee terviseohutuse üle teostatakse vastavalt rahvatervise seadusele (RT I 1995, 57, 978; 1996, 3, 56).

(3) Käesoleva paragrahvi 1. lõikes nimetatud asutuse järelevalvetöötajatel on õigus vee kasutamise ja kaitse tagamiseks teha järgmisi kohustuslikke ettekirjutusi:

- 1) nõuda vee kasutamise ja kaitse nõuete täitmist;
- 2) lõpetada õiguserikkumine;
- 3) kõrvaldada põhjaveekihile ja veekogule tekitatud kahjustus.

(4) Ettekirjutust teenistusliku järelevalve korras muuta ei tohi."

II. RAKENDUSSÄTTED

§ 30. Vee erikasutuse tasu ümberarvestamine

Vee erikasutuse tasu ümberarvestamine kohalike eelarvete ja Keskkonnafondi vahel toimub 1996. aasta 1. jaanuari seisuga.

§ 31. Kehtivuse kaotanud õigusakt

Loodusvara kasutusõiguse seadus (RT I 1994, 1, 3; 86/87, 1488) tunnistatakse kehtetuks.

Riigikogu aseesimees Arvo JUNTI